

SUFOI ©
ufo-nyt

47. årg. 2005

3. kvartal

Nr. 3

UFO-arkiv online

Der er en ufo i mit maleri!

Orange lys lavt over København

Derfor skal videnskaben studere ufoer

Forsiden:

En detalje fra maleriet "Madonna con Bambino e San Giovannino" (Madonna med Sankt John som Barn).

Ufoer blev også set af vores forfædre! Dette er en af de typiske påstande, man finder i bøger af Erich von Däniken, Peter Kolosimo og lignende forfattere. Og beviset for det? En masse mærkelige objekter gengivet i malerier af nogen af verdens største kunstnere.

Læs mere i artiklen "Der er en ufo i mit maleri".

Indhold

De er her endnu!	3
Derfor skal videnskaben studere ufoer	4
Arven fra foo-fighterne	9
På jagt efter liv i rummet	11
Radar-observationer i Frankrig	13
Der er en ufo i mit maleri	14
Ufo-arkiv online	20
Ufoer bør engagere politikerne	21
Læsertilbud	22
Orange lys lavt over København	24

Giv et bud på UFO-Nyt komplet!
Se side 22-23

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2005

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekterede annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2005:

I 2005 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 18. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2005 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2005-2009 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 6200 Aabenraa ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Tøke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

De er her endnu!

Den 59-årige filmskaber Steven Spielberg er forbavset over, at der er færre ufo-observationer nu end for 20 år siden – fordi teknologien til at registrere eventuelle aliens er så udbredt i dag.

Spielberg har produceret adskillige spillefilm med et alien-tema: den uovertrufne "Nærkontakt af Tredie Grad", den rørende "ET" og den voldsomme "Kloderne Kamp".

Spielberg er skuffet over, at han tilsyneladende aldrig selv får chancen for at se et bevis på ufoernes eksistens. Han siger: "Der er millioner af videokameraer derude, og de optager færre videoer, end man gjorde i 1970'erne og 1980'erne. Der er i dag 150 % flere kameraer, så hvorfor optager vi så færre film af den slags? Jeg tror, at vi alle ved, at vi ikke er alene i universet. I dag, hvor jeg er i 50'erne, er jeg lidt mindre sikker på, om vi nogensinde finder ud af, om vi er den eneste intelligente, biologiske livsform – end jeg var, da jeg var i 30'erne."

Hvis ufoerne er rumskibe ala dem i "Nærkontakt af Tredie Grad" – altså solide fysiske luftfartøjer, som man kan skyde ned eller kravle ind i, så har Spielberg naturligvis en pointe – så burde de for længst være foreviget på video m.m. Så måske er ufoerne slet ikke fysiske fartøjer? Eller også kan de bare ikke filmes? Og ville vi i øvrigt, hvis vi blev præsenteret for et knivskarpt foto af et Spielberg-lignende fartøj, tro på dets ægthed og værdi som bevismateriale? Næppe! Et billede beviser intet – men giver os et glimt af virkeligheden. Glimt som i nogle tilfælde kan styrke en troværdig øjenvidneberetning.

Spielberg har ret i, at vi i dag ikke ser mange – hvis overhovedet nogen – billeder af ufoer i spilbergske forstand. Men mængden af digitalfotos og videooptagelser af tilsyneladende uforklarlige fænomener og antallet af observationer er faktisk ikke faldende. Det kan man få en god fornemmelse af ved at se indberetningslisterne på SUFOI's hjemmeside www.ufo.dk, hvor alle med adgang til internettet kan skrive deres observationsberetninger. Ligesom alle, der modtager vores gratis *UFO-Mail*, kan se de mange fotos fra videokameraer, mobiltelefoner, webcams etc., som SUFOI dagligt modtager – og som

desværre ikke altid har en teknisk kvalitet, der yder dem retfærdighed ved en gengivelse i *UFO-Nyt*.

Det er i øvrigt interessant, at det stigende antal fotos fra fx mobiltelefoner præger mediedækningen mere og mere. Allerede få minutter efter en katastrofe er indtruffet, kan medierne bringe de første øjenvidneberetninger og amatørfotos. Tænk blot på 11. september, gidseltagningen på skolen i Beslan, tsunamikatastrofen i Asien og bombningerne i London. Det giver medierne et troværdighedsproblem, at billedmaterialet kommer fra anden eller tredje hånd, hvis redaktionerne forsømmer at bruge tid på at bekræfte billedernes ægthed.

Spielberg har formentlig ret i, at sammenlignet med for 20 år siden bliver færre observationer i dag kategoriseret som ufo-observationer og finder som sådan vej til medierne og ufo-bladenes spalter. Det er der sikkert mange forklaringer på. Et par kunne være:

SUFOI og lignende organisationer i andre lande er i de seneste 20 år blevet meget dygtigere til at finde årsagerne til de mangeartede observationer. Og de fleste observatører søger i dag selv naturlige forklaringer på deres oplevelser i stedet for at vælge den nemmeste løsning, nemlig at stille sig tilfreds med at sige, at man nok har set et rumskib, og så lade oplevelsen indgå i "mindernes land", så den engang kan gengives for børnebørnene, når der skal fortælles anekdoter. Vi tror også i al beskedenhed, at SUFOI's informationsarbejde har båret frugt. Ikke mindst vores guide "Når du ser et stjernesud" hjælper mange til selv at identificere det set. Det vidner de mange e-mails fra tilfredse besøgende på www.ufo.dk om.

Der er selvfølgelig også den mulige forklaring på de færre observationer i kategorien "UFO", at vi i dag er i stand til at forklare alt. At der ikke findes mere at opdage i vores omverden – at vi i dag ved alt, hvad der er værd at vide! En sådan påstand er igennem tiderne blevet fremført gang på gang – også af adskillige, agtværdige videnskabsfolk – og hver gang gjort grueligt til skamme.

AF KIM MØLLER
HANSEN

1. del

Derfor skal videnskaben studere ufoer

Spørgsmålet "Hvorfor er Jorden tilsyneladende aldrig blevet besøgt af ikke-jordiske?" har ofte været til debat og er blevet behandlet under begrebet "Fermis paradoks". Begrebet opstod som en spøg fra Enrico Fermis side over for kolleger i Los Alamos under en frokost en dag i 1950. Uanset, om man antager, at der kun findes en enkelt civilisation eller mange fremmede civilisationer i vores galakse, eller om man antager, at kolonisation omfatter interstellare rejser ved nær-lys-hastighed, så vil sandsynlighedsberegninger forudsige kolonisation eller i det mindste besøg på alle beboelige planeter i galaksen i løbet af millioner af år – meget mindre end galaksens formodede alder på omkring 13 milliarder år. Paradokset er derfor: Hvor er de?

AF DR. JAMES
DEARDORFF,
DR. BERNARD HAISCH,
DR. BRUCE
MACCABEE
& DR. H. E. PUTHOFF

De nyere teoretiske muligheder, som Fermi ikke kendte, gør paradokset endnu stærkere i dag. Nye teorier om fx superstrengte åbner mulighed for beboede universer adskilt fra vores af minutter, så vi burde være en del af en enorm stor galaktisk civilisation [1, 2, 3].

Vi befinder os i den underlige situation, at vore dages kosmologiske teorier forudser besøg af ikke-jordiske. Samtidig siger aktuelle fysiske og astrofysiske teorier, at sådanne besøg ikke er så umulige, som vi tidligere troede.

Videnskabens fremskridt

Blandt astronomiens nyere opdagelser er, at man har katalogiseret mere end 100 exoplaneter. Udstyret er nu så følsomt, at man i ét tilfælde har registreret en planet på størrelse med Jupiter i en Jupiter-lignende

bane omkring en sol lignende stjerne [4].

Inden for exobiologiens område har man for nylig ladet antyde, at nogle af de byggesten, som livet består af, har deres udspring i rummet, ligesom de kan være transporteret hertil af meteoritter [5-6]. Muligheden for at panspermia-teorien er universel er derfor store [7-8]. Panspermia-teorien siger, at kimen til livet på Jorden er blevet sået af mikroorganismer eller biokemisk materiale, der via kometer og asteroider er kommet fra rummet.

Disse opdagelser og undersøgelser giver nyt liv til hypotesen om, at der er intelligent liv andre steder i universet.

Dette er selvfølgelig den grundlæggende antagelse hos tilhængere af SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence), som anvender mikrobølger og optik til eftersøgningen.

Den ikke-jordiske hypotese (ETH) – at intelligent liv fra "andre steder" i universet kan besøge Jorden – er blevet mere sandsynlig, fordi den begrænsning, der ligger i lysets hastighed ("de kan umuligt komme hertil derfra"), ikke er så endegyldig som tidligere antaget.

Begrænsningen udspringer af den specielle relativitetsteori, som vi ikke sætter spørgsmålstegn ved. I den generelle relativitetsteori (GR) er der imidlertid tre elementer, som tillader, at man overskrider denne grænse. Det kræver dog et ret avanceret (måske udviklet gennem millioner af år!) kendskab til fysik og teknologi.

Et af elementerne, som blev populariseret af Thorne og Sagan, drejer sig om den mulighed, at der eksisterer ormehuller eller kosmiske genveje – et hypotetisk rør bestående af et voldsomt tyngdefelt, der i teorien skaber en genvej gennem tid og rum mellem fjernt adskilte verdener. [9]

De matematiske betingelser for brugbare ormehuller er omtalt i den videnskabelige litteratur. I princippet er der mulighed for, at man kan skabe ormehuller [10].

Et andet element, som for nylig blev omtalt i GR-litteraturen, har fået betegnelsen "Alcubierre Warp Drive" [11-12]. I modsætning til begrænsningen i lysets hastighed i rummet, er der ikke nogen begrænsning i den hastighed, hvormed rummet udvider sig. Hurtigere-end-lyset (FTL) er en del af udbredelsesteorien, og formodentlig udvider universet på den anden side af Hubble-afstanden sig med en hastighed, der er større end c (lysets hastighed).

(Tegning: Michael Eaton)

Et rumskib, der befinder sig i et Minkowski-rum, kan i princip gøre brug af FTL-udvidelsen i tid og rum bagved og en lignende sammentrækning foran og på den måde opnå den nødvendige acceleration og hastighed. En lignende metode omfatter konstruktionen af et "Krasnikov rør" til at forbinde områder langt fra hinanden [13].

Når det drejer sig om at konstruere warp-drive eller ormehulsløsninger, dukker der naturligvis helt uoverstigelige forhindringer op, fx uopnåelige energikrav [14, 15, 16, 17].

Selv om alt dette skulle lykkes, hviler det på endnu uforudsete gennembrud, som vi kun har et meget teoretisk kendskab til [18].

Ikke desto mindre er muligheden for interstellare rejser, som avancerede ikke-jordiske civilisationer måske foretager, ikke så umulige, selv om de i bund og grund ikke kan lade sig gøre med de kendte fysiske principper.

ET's viden om det fysiske univers kan omfatte nye principper, som tillader en form for hurtigere end-lyset-rejser. Denne mulighed skal tages alvorligt, da gennemsnitsalderen for passende stjerner inden for den "galaktiske beboelige zone", i hvilken Solen også befinder sig, er omkring 1 milliard år ældre end Solens alder [19]. Det antyder, at der er mulighed for at finde civilisationer, der er langt mere avancerede end vores.

Der er mange flere grunde til, at "vi er alene"-løsningen i Fermis paradoks måske skal puttes i glemmebogen til fordel for ETH.

En tidligere fremhævet løsning, at biogenesis i høj grad er en sjælden begivenhed i forbindelse med både panspermia og interstellare rejser, har ingen betydning [1], da det nu kan forsvares i lyset af de nævnte kosmologiske betragtninger. ETH synes at være den mest levedygtige løsning, hvor "ET" betragtes som en generel ikke-jordisk hændelse.

Antager man, at ET besidder en meget avanceret videnskab og teknologi, som man må forvente af meget gamle civilisationer, og sammenholder det med de mange observationsrapporter siden Anden Verdenskrig, hvor man har set tilsyneladende avanceret teknologi operere i Jordens atmosfære, er det kun logisk at søge efter beviser på besøg af ET – i det mindste i en brøkdel af de uopklarede rappor-

ter, som populært refereres til som "ufo-observationer".

Den manglende lyst til at gøre dette kunne betyde, at vi ikke opdager de observationer, der indeholder et "enestående" bevis på, at ET har besøgt os. Vi vil undersøge, om vi faktisk tilhører en stor civilisation, men ikke er opmærksom på det. [3]

Svaret fra det amerikanske flyvevåben (1947-1969)

Rapporter om ukendte objekter på himlen, ofte i form af flyvende fartøjer som foretager usædvanlige manøvrer, blev først kendt af den brede offentlighed i 1947. Den første offentliggjorte observation fandt sted den 24. juni 1947, og derefter kom der i de følgende måneder rapporter om hundredvis af observationer. Fænomenet har eksisteret lige siden [20-24].

I begyndelsen indsamlede flyvevåbenet observationsrapporterne for at analysere dem under Project Sign (1948-1949). Arbejdet blev ført videre i Project Grudge (1949-1952) og endeligt afsluttet i Project Blue Book (1952-1969) [20,25].

Omkring 20 % af Project Blue Books observationer fra perioden 1953-1965 blev betegnet som uforklarlige, i den gruppe er observationer med "utilstrækkelige data" inkluderet [22].

Battelle Memorial Institute (BMI) i Columbus, Ohio, opdagede i deres undersøgelse af 3.201 rapporter fra 1947 til 1952, at andelen af ukendte (uforklarlige observationer) voksede, jo bedre dokumenteret observationerne var, og jo mere troværdige observatørerne var [21].

En overraskende stor andel, 30 % af de civile observationer og mere end 38 % af de militære observationer, havde en meget høj kvalitet og var opført som "ukendte".

På den anden side blev kun omkring 16 % af de civile og 20 % af de militære observationer betegnet som dårlige og registreret som "ukendte".

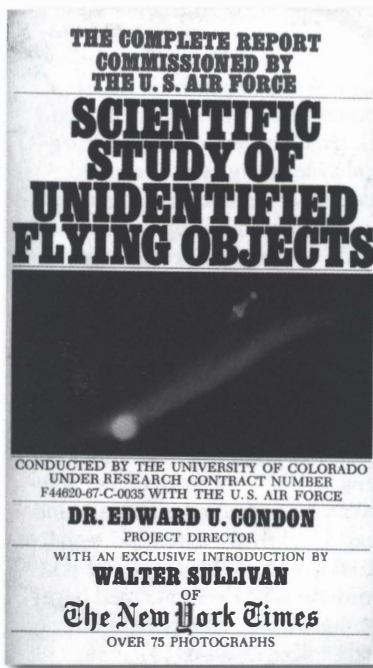
Den stigende andel "ukendte" i de bedst dokumenterede rapporter er uventet, hvis observationerne alle var forklarlige eller misfortolkninger (fejl ved den endelige identificering af det sete fænomen) hos enten observatøren/observatørerne eller den forsker, der undersøgte observationen.

I denne samling af 3.201 observationer havde ingen betegnelsen "svindel", og kun 1,5 % skyldtes psykologiske årsager.

Dette resultat, opnået gennem årelang forskning hos BMI, modbeviser den påstand, som findes i Condon Rapporten [22], at ufo-rapporter stammer fra "personer med meget lav uddannelse", og som "ikke nødvendigvis er troværdige".

Det er værd at bemærke, at Condon havde adgang til resultaterne fra BMI-forskningen, men der er ingen referencer til den i Condon Rapporten.

Project Blue Book kulminerede i 1969 med den regeringssponsorerede Condon Rapport [22]. I rapportens indledning konkluderer dens leder, at efter mange års undersøgelser har det amerikanske

flyvevåben ikke fundet noget virkeligt nyt – intet, der støtter påstandene om ny fysik eller ETH – og at fortsat forskning højst sandsynligt ikke ville resultere i noget nyt i fremtiden.

Rapporten anbefalede, at flyvevåbenet indstillede sine undersøgelser, hvilket også skete i slutningen af 1969.

Condon Rapporten (1969)

I slutningen af 1960'erne indgik det amerikanske flyvevåben en aftale med University of Colorado om at udføre en videnskabelig undersøgelse af vidneudsagn, der drejede sig om ufo-fænomenet. Leder af projektet blev professor Edward U. Condon, en fremtrædende og indflydelsesrig fysiker som ikke skjulte, at det efter hans mening var højst usandsynligt, at man ville finde det ringeste bevis på, at ikke-jordiske havde besøgt Jorden.

Undersøgelsen varede forholdsvis kort tid (to år) og havde et bemærkelsesværdigt lavt budget (ca. \$ 500.000) for en seriøs, videnskabelig undersøgelse.

Da Condon Rapporten blev udgivet i 1969, accepterede det amerikanske, videnskabelige samfund ganske ukritisk rapportens negative konklusion om beviserne for ikke-jordiske – nogle endda med begejstring, da den satte punktum for en vanskelig situation.

National Academy of Sciences udarbejdede et meget kort resume af rapporten, og flyvevåbenet var hurtigt til at bruge rapporten til at retfærdiggøre beslutningen om at indstille offentlige undersøgelser af fænomenet.

Den negative konklusion i rapporten er mere tilsyneladende end virkelig, da der er en tydelig uoverensstemmelse mellem konklusionen i "Resume af undersøgelsen" skrevet alene af Condon, og konklusionen, som man må formode bygger på de data, der er behandlet i selve rapporten. En sådan opdeling var mulig, fordi undersøgelsen var et projekt, hvor lederen, Condon, havde stor autoritet. Det var ikke et arbejde udført af en komite, hvis medlemmer skulle nå frem til den samme konklusion.

En analyse af Condon Rapporten udført af Sturrock [26] opstiller mange af uoverensstemmelserne mellem Condons afvisende resume og de aktuelle data. Når rapportens 1.000 sider tages i betragtning, kan man godt antage, at meget få i det videnskabelige samfund har brugt den fornødne tid til at læse hele rapporten.

Rapportens betydning skyldes stort set Condons indflydelse, hans fornemme videnskabelige omdømme og en accept af hans personlige synspunkter, som tilsyneladende var resultatet af en videnskabelig undersøgelse.

Som Sturrock faktisk dokumenterer, tog Condon i virkeligheden ikke del i undersøgelserne og antydede de konklusioner, han agtede at drage, lang tid før dataene egentlig var undersøgt – næppe en videnskabelig fremgangsmåde.

Den del af Condon Rapporten, som indeholder analyser af observationer, støtter ikke det "Resume af undersøgelsen", som Condon skrev [26].

Mange af de tilfælde, der omtales i afsnittet "Case Studies" havner i kategorien "uidentificerede". For denne kategori var rapportens definition: "En gådefuld stimulus bag en beretning om noget set på himlen eller landet på jorden, som ikke kan identificeres som havende en ganske naturlig årsag".

I en detaljeret anmeldelse af rapporten blev det imidlertid bemærket, at "denne rapport's kolossale omfang – det meste af den er 'videnskabeligt fyldstof' – kan ikke skjule, at den kun undersøger en lille del af de virkelig gådefulde

ufo-rapporter, og at dens videnskabelige bevisførelse ofte er utilfredsstillende. Af 90 tilfælde, som den behandler, forbliver de 30 uforklarlige". [27]

Fire af tilfældene blev analyseret på ny og offentliggjort i detaljer ved AAAS Symposiet i 1969 og afslørede, hvor uvidenskabeligt Condon Rapportens behandling af dem har været. De nye analyser er fortsat uimodsagte.

Vi er ikke enige i Condon Rapportens påstand om, at fænomenet ikke bør gøres til genstand for nye videnskabelige undersøgelser, når så mange observationer forbliver uopklarede. Dertil kommer, at i mange af de tilfælde, som Rapporten mener at have opklaret, var konklusionen alene nået ved at antage, at vidnerne slet ikke havde set det, de fortalte om.

En komite fra American Institute of Aeronautics and Astronautics fandt i 1971 "det svært at ignorere den lille rest af veldokumenterede, men uforklarlige tilfælde, som danner den hårde kerne i ufo-polemikken". Dette stiller helt klart Condon Rapporten i et dårligt lys. [20, 24-26, 29-30]

Condon Rapportens hovedkonklusion undveg det væsentligste problem, nemlig fiaskoen med at forklare alle observationer, ved at sige:

"De foreliggende beviser på Uidentificerede Flyvende Objekter tyder ikke på, at dette fænomen udgør en direkte fysisk trussel mod den nationale sikkerhed." [22]

Dette strider imidlertid ikke imod den brøkdelen af de uforklarlige rapporter, som faktisk kunne dreje sig om besøg af ikke-jordiske.

2. del bringes i UFO-Nyt nr. 4

Kilde:

MUFON UFO Journal, januar 2005/ -for & kmh

Referencer

1. S. Webb, "If the Universe is Teeming with Aliens ... Where is Everybody? Fifty Solutions to the Fermi Paradox and the Problem of Extraterrestrial Life," Copernicus Books, New York, 2002.
2. E. Dudas, "Theory and phenomenology of type I strings and M-theory," Class. Quant. Grav., 17, R41, 2000, (hep-ph/0006190).

3. K.D. Olum, "Conflict between anthropic reasoning and observation," *ANALYSIS*, 64, p. 1, 2004, (gr-qc/0303070).
4. S. Udry, M. Mayor, and N.C. Santos, "Statistical properties of exoplanets. I. The period distribution: Constraints for the migration scenario," *Astron. Astrophys.*, 407, p. 369, 2003.

5. B.C. Coughlin, "Searching for an alien haven in the heavens," *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.*, 98, p. 796, 2001.
6. D.P. Glavin, O. Botta, G. Cooper, and J.L. Bada, "Identification of amino acid signatures in carbonaceous chondrites," *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.*, 98 p. 2138, 2001.
7. M.K. Wallis and N.C. Wickramasinghe, "Interstellar transfer of planetary microliters," *Mon. Not. R. Astron. Soc.*, 348, p. 52, 2004.
8. W.M. Napier, "A mechanism for interstellar panspermia," *Mon. Not. R. Astron. Soc.*, 340, p. 46, 2004.
9. M.S. Morris, and K.S. Thorne, "Wormholes in spacetime and their use for interstellar travel: A tool for teaching general relativity," *Am. J. Phys.*, 56, p. 395, 1988.
10. M. Visser, "Lorentzian Wormholes: From Einstein to Hawking," *AIP Press*, Woodbury, New York, 1996.
11. M. Alcubierre, "The warp drive: Hyper-fast travel within general relativity," *Class. Quant. Grav.*, 11, p.L73, 1994.
12. H.E. Puthoff, "SETI, the velocity-of-light limitation, and the Alcubierre warp drive: An integrating overview," *Phys. Essays*, 9, p. 56, 1996.
13. S.V. Krasnikov, "Hyperfast Interstellar Travel in General Relativity," *Phys. Rev. D*, 57, p. 4760, 1998.
14. R.H. Dicke, "Gravitation without a Principle of Equivalence," *Rev. Mod. Phys.*, 29, p. 363, 1957.
15. H.E. Puthoff, "Polarizable-vacuum (PV) approach to general relativity," *Found. Phys.*, 32, p.927, 2002.
16. M.J. Pfenning and L.H. Ford, "The unphysical nature of warp drive," *Class. Quant. Grav.*, 14, p.1743, 1997.
17. M. Visser, S. Kar, and N. Dadhich, "Traversable wormholes with arbitrarily small energy condition violations," *Phys. Rev. Lett.*, 90, p. 201102-1, 2003.
18. H.E. Puthoff, S.R. Little, and M. Ibison, "Engineering the zero-point field and polarizable vacuum for interstellar flight," *JBIS*, 55, p. 137, 2002.
19. C.H. Lineweaver, Y. Fenner, and B.K. Gibson, "The galactic habitable zone and the age distribution of complex life in the Milky Way," *Science*, 303, p. 59, 2004.
20. D.M. Jacobs, "The UFO Controversy in America," Indiana University Press, Bloomington, Indiana, 1975.

NEWS RELEASE

OFFICE OF ASSISTANT SECRETARY OF DEFENSE (PUBLIC AFFAIRS)

WASHINGTON, D.C. - 20301

PLEASE NOTE DATE

IMMEDIATE RELEASE

December 17, 1969

NO. 1077-69

Oxford 7-5131 (Info.)

Oxford 7-3189 (Copies)

AIR FORCE TO TERMINATE
PROJECT "BLUE BOOK"

Secretary of the Air Force Robert C. Seamans, Jr., announced today the termination of Project Blue Book, the Air Force program for the investigation of unidentified flying objects (UFOs).

In a memorandum to Air Force Chief of Staff General John D. Ryan, Secretary Seamans stated that "the continuation of Project Blue Book cannot be justified either on the ground of national security or in the interest of science," and concluded that the project does not merit future expenditures of resources.

The decision to discontinue UFO investigations was based on:

- An evaluation of a report prepared by the University of Colorado entitled, "Scientific Study of Unidentified Flying Objects."

- A review of the University of Colorado's report by the National Academy of Sciences.

- Past UFO studies.

- Air Force experience investigating UFO reports during the past two decades.

Under the direction of Dr. Edward U. Condon, the University of Colorado completed an 18-month contracted study of UFOs and its report was released to the public in January, 1969. The report concluded that little if anything has come from the study of UFOs in the past 21 years that has added to scientific knowledge, and that further extensive study of UFO sightings is not justified in the expectation that science will be advanced.

The University of Colorado report also states that, "It seems that only so much attention to the subject (UFOs) should be given as the Department of Defense deems to be necessary strictly from a defense point of view.... It is our impression that the defense function could be performed within the framework established for intelligence and surveillance operations without the continuance of a special unit such as Project Blue Book, but this is a question for defense specialists rather than research scientists."

A panel of the National Academy of Sciences made an independent assessment of the scope, methodology, and findings of the University of Colorado study. The panel concurred in the University of Colorado's recommendation that "no high priority in UFO investigations is warranted by data of the past two decades." It concluded by stating that, "On the basis of present knowledge, the least likely explanation of UFOs is the hypothesis of extraterrestrial visitations by intelligent beings."

Past UFO studies include one conducted by a Scientific Advisory Panel of UFOs in January, 1953 (Robertson Panel); and, a review of Project Blue Book by the Air Force Scientific Advisory Board Ad Hoc Committee, February-March, 1966 (Dr. Brian O'Brien, Chairman). These studies concluded that no evidence has been found that any of the UFO reports reflect a threat to our national security.

As a result of investigating UFO reports since 1948, the conclusions of Project Blue Book are: (1) no UFO reported, investigated, and evaluated by the Air Force has ever given any indication of threat to our national security; (2) there has been no evidence submitted or discovered by the Air Force that sightings categorized as "unidentified" represent technological developments or principles beyond the range of present-day scientific knowledge; and (3) there has been no evidence indicating that sightings categorized as "unidentified" are extraterrestrial vehicles.

Project Blue Book records will be retired to the USAF Archives, Maxwell Air Force Base, Alabama. Requests for information will continue to be handled by the Secretary of the Air Force, Office of Information (SAFOI), Washington, D.C. 20330.

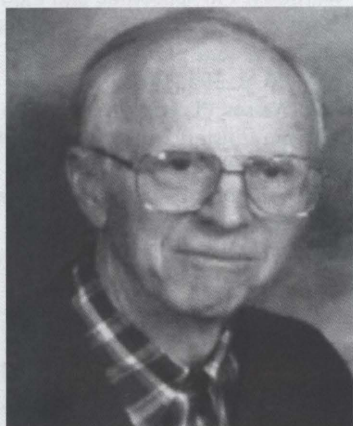
END

21. Project Blue Book Special Report No. 14, 1955.
22. E.U. Condon, and D.S. Gillmor, "Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects," Bantam Books, New York, 1969.
23. R.M. Dolan, "UFOs and the National Security State," Hampton Roads Publishing Co., Charlottesville, Virginia, 2002.
24. R.H. Hall, "The UFO Evidence," vol. II, Scarecrow Press, Lanham, Maryland, 2001.

25. P.A. Sturrock, "The UFO Enigma: A New Review of the Physical Evidence", Warner Books, New York, 1999.
26. P.A. Sturrock, "An analysis of the Condon Report on the Colorado UFO project", J. Sci. Exploration, I, p. 75, 1987.
27. J.E. McDonald, "Science in Default" in "UFO's - A Scientific Debate", Eds. C. Sagan and T. Page, Cornwell University Press, Ithaca, NY, 1972, p.52.
28. S.J. Dick, "The Biological

- Universe: The Twentieth-Century Extraterrestrial Life Debate and the Limits of Science", Cambridge University Press, England, 1996.
29. D.R. Saunders and R.R. Harkins, "UFOs? Yes! Where the Condon Committee Went Wrong: The inside story by an ex-member of the official study group", World Publishing, New York, 1969.
30. J.E. McDonald, review of "The Condon Report, Scientific Study of Unidentified Flying Objects", *Icarus*, 11, side 443, 1969.

Om forfatterne

Dr. James Deardorff.

Dr. James Deardorff har eksamen fra Stanford University med en B.S. i fysik i 1950, derefter en B.A. i meteorologi ved UCLA i 1951. Efter at have været officer i flåden tog han en M.S. og Ph.d. i meteorologi fra University of Washington.

Han arbejdede ved National Center for Atmospheric Research, hvor han blev seniorforsker. Efter 16 år ved National Center for Atmospheric Research tog han til Oregon State University som forskningsprofessor i Department of Atmospheric Sciences.

Deardorff blev interesseret i ufoer i 1970'erne. På dette tidspunkt havde han den første af i alt fem eller seks ufo-observationer. I 1986 trak han sig forholdsvis tidligt tilbage og begyndte at hellige sig ufologien og studiet af Det nye Testamente. Han har koncentreret sig om Billy Meier-sagen, som involverer både ufoer og Talmud af Immanuel (TJ), som, hvis ægte, han tror er kilden til Matthæus Evangeliet.

Ud fra sine studier af TJ skrev han sin første bog, "Celestial Tea-

chings: The Emergence of the True Testament of Immanuel (Jesus)". Han har skrevet artikler om ufoer samt to andre bøger "Problems of New Testament Gospel Origins" og "Jesus in India: A Reexamination of Jesus' Asian Traditions in the Light of Evidence Supporting Reincarnation".

Dr. Bernard Haisch.

Dr. Bernard Haisch blev født i Stuttgart i Tyskland, men er amerikansk statsborger. Han fik sin eksamen på Indiana University i 1971 med en B.S. (med udmærkelse) i astrofysik, og en Ph.d. i astronomi fra University of Wisconsin i 1975. Han er nu videnskabelig medarbejder hos ManyOne Networks. Tidligere ansættelser omfatter videnskabelig medarbejder hos Lockheed Martin, videnskabelig redaktør af "The Astrophysical Journal", vicedirektør for Center for EUV Astrophysics, chefredaktør for "Journal of Scientific Exploration", tilknyttet Astronomical Institute og forsker hos Join Inst. Lab. Astrophysics ved University of Colorado.

Haisch har skrevet mere end 130 artikler til tidsskrifter og været medforfatter til de to bøger "Solar and Stellar Flares" og "The Many Faces of the Sun: A Summary of the Results from NASA's Solar Maximum Mission".

Dr. Bruce Maccabee (tv.) sammen med Stanton Friedman.

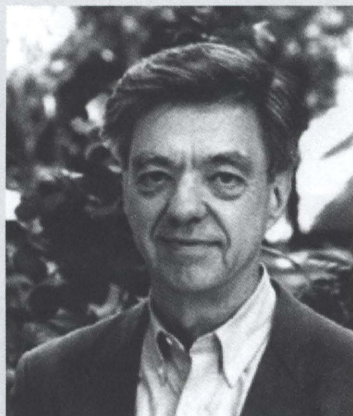
Dr. Bruce Maccabee har en B.S. i fysik fra Worcester Polytekniske Institut og en M.S. og Ph.d. i fysik fra American University. Han begyndte sin lange karriere ved Naval Surface Warfare Center i 1972, hvor han arbejdede med optisk databehandling, generering af undervandslyd med lasere og andre aspekter ved Strategic Defense Initiative (SDI) og Ballistic Missile Defense (BMD).

Maccabee er forfatter og medforfatter til omkring tre dusin tekniske artikler og mere end 100 ufo-artikler. Han skrev det sidste kapitel i "The Gulf Breeze Sightings" og skrev sammen med Edward Walters "UFOs Are Real, Here's the Proof". Han nyeste bøger inkluderer "The UFO/FBI Connection" og romanen "Abduction in My Life".

Maccabee har været beskæftiget med ufo-forskning siden

1960'erne, da han blev medlem af National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP). Han blev medlem af MUFON i 1975 og har været leder af MUFON i Maryland i mange år, såvel som fotokonsulent for MUFON og taler ved MUFON's kongresser.

I 1979 var Maccabee med til at danne Fund for UFO Research, som han var formand for i 13 år. Han er nu menigt medlem af fonden. Han har i detaljer undersøgt et utal af meget vigtige ufo-observationer, blandt andet McMinnville-billederne, billederne fra Gulf Breeze, 1997 Mexico City videoen og 2004 Mexican Air Force billeder.

Dr. Harold E. Puthoff.

Dr. Harold E. Puthoff bestod sin eksamen på Stanford University 1967 og har siden 1985 været

leder af Institute for Advanced Studies i Austin. Hans professionelle baggrund spænder over mere end 40 års forskning hos General Electric, Sperry, National Security Agency, Stanford University og SRI International.

Puthoff har skrevet en stort antal artikler om elektronstrålingsudstyr, lasere m.m. og ejer patenter inden for laserteknik, kommunikation og energifelter. Hans nuværende interesser spænder fra teoretiske studier af tyngdekraft, inertie og kosmologi til forskning i energi og fremdriftsmidler til brug i rummet. Han er forfatter til lærebogen "Fundamentals of Quantum Electronics" samt utallige afhandlinger og artikler.

Arven fra foo-fighterne

For 60 år siden var Anden Verdenskrig inde i sin afgørende fase. Det var en tid præget af frygt, håb og forventning. I dette kaos fløj bombebesætninger på togter fra England til Frankrig, Tyskland og andre besatte europæiske lande, hvor de så mærkelige lys, som syntes at lege tagfat med deres fly for derefter at forsvinde i den blå luft. De blev kaldt foo-fightere og blev livligt debatteret. Jeg tror, at det er en god ide at betragte disse tidlige rapporter fra 1944/45 som ufo-rapporter og se på deres betydning for os i dag

Jenny Randles på SUFOI's Jubilæumskongres i 1997 i Lyngby.

Hvad skete der?

Jeg har mødt nogle få personer, som var direkte involveret i foo-fighter-observationer. En af dem er Michael Bentine, som i England senere blev kendt som komiker – i en gruppe af unge vittige hoveder, som inspirerede Monty Python og optrådte i radio og i det nye tv under navnet "The Goons."

Under krigen var Bentine efterretningsofficer og havde til opgave at debriefe besætningerne, når de kom retur fra bombetogterne ved den tyske rakethase i Peenemünde. Besætningerne fortalte ham om de mærkelige lys, som udgjorde de allerførste observationer.

Bentine beskrev over for mig sine reaktioner, der på en meget fin måde illustrerer, hvordan mennesket tilpasser sig situationen. Hans første spørgsmål skulle selvfølgelig have været, hvad det var for lys.

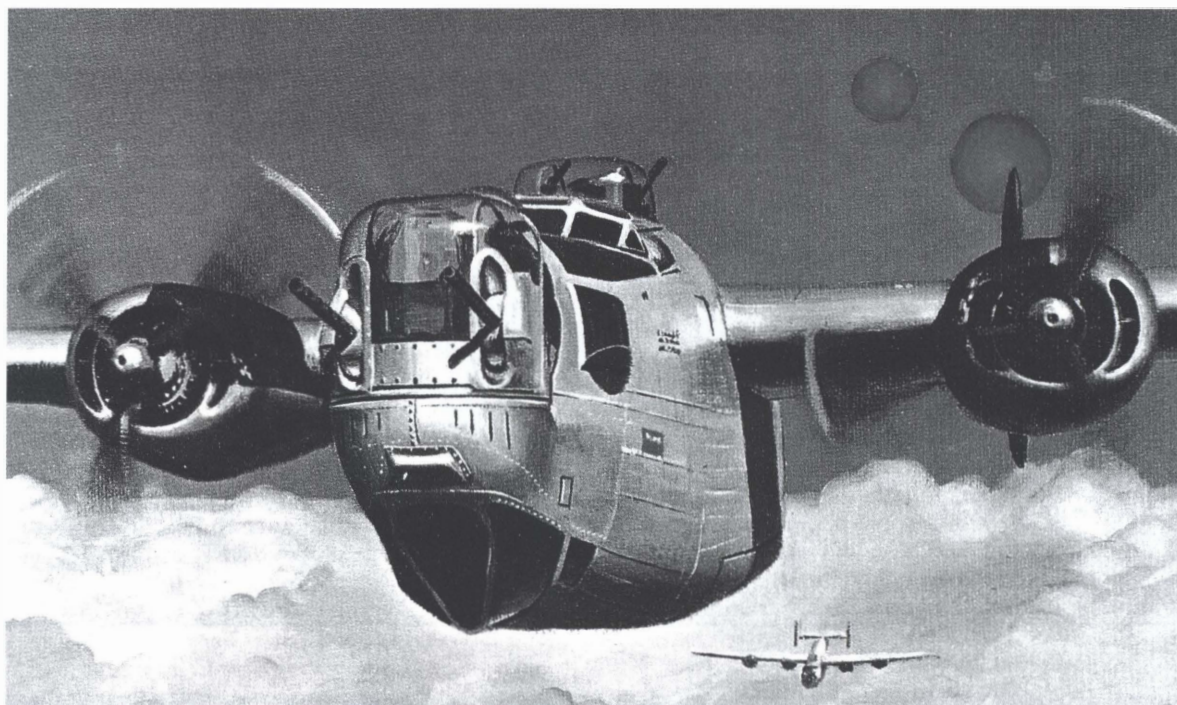
Men sådan blev det ikke som følge af den måde, man afhørte besætningerne på.

Efter at have overvejet kendsgerningerne afviste han standardforklaringer som sct. elmsild og lignende atmosfæriske elektriske udladninger, der kan forekomme nær fly. Han koncentrerede sig primært om, hvorvidt lysene havde bombeflyene som mål, og om de derfor kunne være våben udviklet af nazisterne.

På samme måde som sine kolleger udformede Bentine sine spørgsmål sådan, at han fik de mest nyttige oplysninger fra vidnerne. "Hvad foretog lysene sig?" spurgte han. "Intet," var svaret. Så de var ikke meget værd som våben, var hans beroligende konklusion.

Bentine ved godt i dag, at dette ikke hjalp meget til en løsning af foo-fighter-gåden. Men han havde dengang en helt særlig opgave: at finde ud af om de var en trussel.

AF JENNY RANDLES

Det stod dog hurtigt klart, at de ikke udgjorde en trussel. Derfor var det ikke vigtigt ud fra en militær synsvinkel at finde ud af, hvad foo-fighterne egentlig kunne være.

Som han fortalte mig år senere, var de nok det, vi i dag kalder ufoer. Men da ufoerne tilsyneladende ikke havde noget med nazisterne at gøre, blev de prioriteret meget lavt. Dette kan virke absurd set i lyset af vores nutidige interesse for ufoer, men forekommer helt logisk set med datidens øjne.

60 år senere

Går vi seks årtier frem, kan vi se, at vore dages ufo-rapporter bliver behandlet med samme mangel på fantasi, respekt og omhu af både myndigheder og den videnskabelige verden. Ufo-rapporter har i dag samme lave prioritet, da de tilsyneladende heller ikke udgør en trussel eller kan fremme udviklingen.

Jeg mener, at ufologien stadig lider under arven fra foo-fighterne, da de observationer, vi betragter som en del af et mysterium, egentlig tog deres begyndelse for vores kolleger i slutningen af 1940'erne.

De spørgsmål, som man stillede dengang, drejede sig igen om trusselniveauet. Var de russiske våben eller (noget senere) ikke-jordiske sonder? Dette perspektiv drev både officielle og videnskabelige undersøgelser over i hænderne på militæret eller efterretningstjenesterne, så de med meget få ressourcer kunne vurdere, om det observerede udgjorde en trussel, i stedet for at undersøge hvad ufoerne i virkeligheden var. Så længe ufoerne ikke udgjorde en indlysende og direkte fare, behøvede man ikke at beskæftige sig med dem.

Problemet var, at på trods af denne afvisning fortsatte observationerne, og blev ikke blot foretaget af personer, man let kunne kontrol-

lere, såsom besætninger på bombefly, men af alle, der kunne fortælle det videre til pressen.

Uanset, hvordan militæret og efterretningstjenesterne vurderede dem, forblev ufoerne virkelige og mystiske fænomener.

Hemmeligholdelse og benægtelse af militærets negative konklusioner har skabt grobund for alle mulige konspirationsteorier. Resultatet er blevet, at ufologerne har brugt alt for mange kræfter på at bevise myndighedernes sløring af sandheden og hemmeligholdelse af viden – en sandhed og en viden som jeg ikke tror, myndighederne besidder.

Vi har tabt tråden og stiller de forkerte spørgsmål – ligesom militæret og efterretningstjenesterne, men af vidt forskellige grunde.

Kilde:

MUFON UFO Journal, januar 2005/ - for & kmh

Gratis guide til himlen

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har støttet SUFOI's udgivelse "Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener". Du kan bestille et eksemplar af guiden ved at bruge kuponen side 23. Guiden er gratis, hvis du samtidig bestiller et eller flere af SUFOI's materialer på kuponen.

På jagt efter liv i rummet

"Det vigtige er, at vi søger efter liv i rummet, og at vi fortsætter med at gøre det. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan lære mere om både os selv og universets indretning," siger astrofysikeren Michael Linden-Vørnle.

I Jens Kertes nye interviewbog af-søger Michael Linden-Vørnle hver en afkrog af kosmos i fortid, nutid og fremtid for alt, hvad der rører på sig af såvel mulig som umulig biologi og intelligens. Han tror ikke selv på, at Jorden besøges af rumskibe med udenjordiske intelligenser, men erkender, at en lille procentdel af alle observationer af ufoer foreløbig ikke lader sig forklare med baggrund i kendte fænomener fra meteorologi og astronomi til spionsatellitter eller hemmelige testflyvninger af nye flytyper.

"Hvis du nu en mørk aften ude på en øde mark stødte på et bemandet rumskib fra en anden verden og blev inviteret om bord for at stille ét og kun ét spørgsmål, hvad ville du så gerne vide?"

Dette er blot ét af de mange spørgsmål, som journalisten Jens Kerte stiller Michael Linden-Vørnle i bogen "Universet – dødt eller levende". Og Michael svarer:

"Ja, hvis vi springer alle høflighedsfraser og snak om rejse, vind og vejr over, så er der ét spørgsmål, der for mig overskygger alle andre:

Hvordan er jeres arveegenskaber programmeret?"

Intet kan være vigtigere at få besvaret end netop det spørgsmål. Er udenjordiske væsner udstyret med DNA-molekyler magen til dem på Jorden eller noget helt andet?

Det er i hvert fald svært at forestille sig, at det skulle være *livsnødvendigt* – om jeg så må sige – med lige præcis fire baser og 20 aminosyrer i den genetiske kode for at skabe liv.

For hvis denne DNA-kode er en rigtig kode på samme måde, som f.eks. morsealfabetet er det, så er anvendelsen af netop fire baser og 20 aminosyrer ikke nogen tvungende nødvendighed.

Man skulle tro, at liv lige så godt kunne tage afsæt i f.eks. to baser og 16 aminosyrer. På samme måde, som det også er et vilkårligt antal streger og prikker, de enkelte bogstaver i morsealfabetet består af.

Når f.eks. nødsignalet SOS består af tre prikker, tre streger og tre prikker, er det jo ikke dikteret af en eller anden naturlov. Det er bare en tilfældig beslutning.

På samme måde kunne det være en tilfældighed, at DNA-koden på Jorden er kommet til at bestå af netop fire baser og 20 aminosyrer. Andre steder i universet kunne koden til DNA-molekylerne og livet måske være en helt anden.

Den slags spørgsmål ville jeg utroligt gerne diskutere med ethvert rumvæsen, der kom forbi."

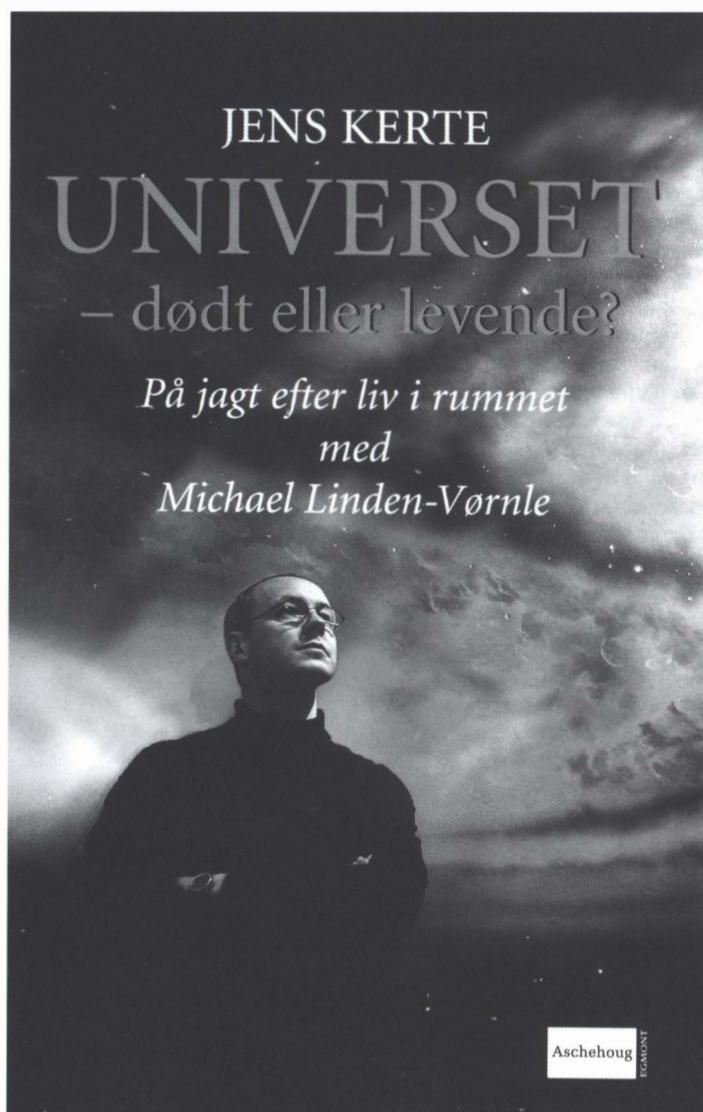
Er der liv?

Michael Linden-Vørnle tror, at der findes intelligent liv langt derude i det gigantiske univers. Primitivt liv findes måske tæt på Jorden. Michaels egen favorit er Jupiters isdækkede måne Europa:

"Personligt tror jeg, at Europa er det sted i solsystemet, hvor vi har størst chance for at finde tegn på liv. Endda i nulevende form og ikke bare som forsteninger.

Når vi taler om liv, så har kæmpeplaneten Jupiter og dens måner

AF KIM MØLLER
HANSEN

dog samme problem som Saturn. På grund af deres afstand til Solen modtager de betydeligt mindre sol-energi end Jorden.

Europa har dog en anden energikilde, en indre glød om du vil. Månen æltes nemlig af tidevandskræfter skabt af Jupiters enorme tyngdekraft. Det har ført til dannelsen af et ocean af saltvand under månens kilometertykke panser af is. (...)

Europa er et dynamisk sted, hvor der er energi nok til at drive en form for dybfrossen geologi. Dermed er der måske også mulighed for at skabe og vedligeholde biologiske processer. (...)

Galileo-sonden har "opdaget rødlige pletter og kuppelformede forhøjninger på månens overflade. Disse uregelmæssigheder tyder på, at materiale fra månens indre presses op mod overfladen. Det har imidlertid været vanskeligt at forklare, hvordan store, varmere isklumper fra selve saltvandshavet under Europas overflade kan trænge op gennem den overliggende is-kappe, der formodes at være 20 km tyk. (...)

Hvis strukturerne på Europas overflade virkelig er materiale fra dybet – fra det formodede saltvands-ocean – så er der faktisk tale om en form for elevator, der løfter materiale op til overfladen.

Er der opstået liv i Europas saltvands-ocean, kan det måske også ad den vej finde op til overfladen. Fremtidige rummissioner til Europa behøver således ikke at smelte sig gennem 20 km is for at lede efter tegn på liv. Det gælder bare om at lande tæt ved en af disse is-elevato-
rer."

Dygtig formidling

Michael Linden-Vørnle arbejder på Tycho Brahe Planetarium og er tilknyttet Danmarks Rumcenter, hvor han er involveret i arbejdet med ESA's kommende *Planck*-satellit, der i 2007 skal ud i rummet for at indhente værdifulde data om den kosmiske mikrobølgestråling.

Michael er en helt igennem fremragende foredragsholder og formidler. Mange har stiftet bekendtskab med hans formidlings-evner gennem radio og tv eller via artikler i "Aktuel Astronomi" eller hans bog fra 2002 "Der var engang et univers – jagten på et verdensbillede". Derfor kan det ikke gå galt, når man bygger en interviewbog op omkring samtaler med Michael

Linden-Vørnle. Bogens bærende kapitler er netop de tre, hvor Jens Kerte stiller Michael de væsentlige spørgsmål om livets mysterium på Jorden, livets gemmer i solsystemet og livets muligheder i det ydre univers. Det er populærvidenskabelig formidling af høj klasse! Store spørgsmål om tro og viden, videnskabelige opdagelser og gætterier gøres levende og nærværende, så de må vedkomme enhver. Alene disse tre kapitler samt en glimrende ordliste og ditto tidslinjer om universet, livet, mennesket, videnskaben, rumforskningen og fremtiden gør bogen alle pengene værd.

Ufo-vrøvl og sludder

Bogen har desværre et svagt, afsluttende kapitel "Rumvæsner på Jorden". Formålet med kapitlet er ikke åbenlys. Det bringes lidt umotiveret – måske som en slags letfordøjelig og fornøjelig dessert? Jens Kertes formål med kapitlet er tilsyneladende at konkludere med religionsforskeren Mikael Rothsteins ord, at "der i disse år ingen grænser er for, hvad man må forvente." Men kapitlet er desværre blevet et forsøg på at fortælle ufologiens lange og brogede historie. I sig selv et håbløst projekt på 14 sider, hvor småtossede og selvoptagede personligheder, bibelske "ufoer", en sindssyg ufo-kult, Roswell-hændelsen, ud-af-kroppen-oplevelser, J. Allen Hynek m.m. røres sammen i en noget ufordøjelig spaghetti-ret.

George Adamski og Erich von Däniken præsenteres, så man tror, at de to arbejdede tæt sammen – trods det at de slog deres folder i hver deres verdensdel, havde forskellige udgangspunkter og "missioner", og at det teosofisk-orienterede, rumbrødre-sludrechatol George Adamski døde, 3 år før Erich von Däniken udgav sit første astroarkæologiske tankespind i bogform. At de to herrer satte gang i en verdensomspændende bevægelse er nok også en mild overdrivelse.

Efter en summarisk gennemgang af Roswell-hændelsen skriver Kerte, at efter hændelsen blev omtalt i det lokale dagblad i juli 1947: "... gik især ufologer i alle lande grassat, og snart hed det sig i aviser, tidskrifter og bøger, at militærpersonellet havde fundet og gemt ligene af fem små rumvæsener af vejen. Substansen i beretningen er ifølge grundig research foretaget af *Time Magazine* i 50-året for *The Roswell*

Incident i 1997, at det var en af flyvevåbnets hemmelige spionballoner, der faldt til jorden under en prøveopsendelse."

Nej! Roswell-historien "døde" faktisk allerede i 1947. Ikke en kæft gad beskæftige sig med historien, endsige huske den. Først i 1980, da Charles Berlitz (som aldrig har ladet sin fantasi distrahere af kolde facts) udgav en bog om Roswell-nedstyrtningen, hvor han tilsyneladende havde støvet vidner op (eller opfundet dem selv), blev historien genoplivet og tog form på ny. Siden 1980 er en lille lokal nedstyrtningsteds-industri opstået i ørkenbyen Roswell, og det ene vidne efter det andet har efter mere end 50 år pludselig fået en fantastisk skarp hukommelse, der rummer detaljer om ikke blot én nedstyrtning, men adskillige. Der styrtede ganske rigtigt flere ting ned i Roswell – fx en Mogul-ballon – men ingen rum-skibe.

Og nej! *Time Magazine* kan ikke tage æren for, at vi i dag ved noget håndfast om, hvad der faktisk skete i Roswell i 1947. *Time Magazine* gengiver blot resultaterne af andres efterforskning. Militærhistorikere, ufo-interessererede m.fl. har i årevis gravet i arkiver m.m. og offentliggjort de nøgne (og kedelige) facts i bogform, på nettet og i utallige artikler. *Time Magazine* står på skuldrene af disse ildsjæle. Fair nok, men æres dem, som æres bør.

Så, spring dette sidste kapitel over, køb bogen og nyd resten af "Universet – dødt eller levende?"

Jens Kerte har også skrevet bøgerne:

"Mars og Marsmanden – på rejse til Den Røde Planet med Jens Martin Knudsen"
"Holgers Univers"

"Universet – dødt eller levende. På jagt efter liv i rummet med Michael Linden-Vørnle" udkom den 14. juni på Aschehoug Dansk Forlag A/S. Bogen er på 221 sider og koster 249,00 kr.

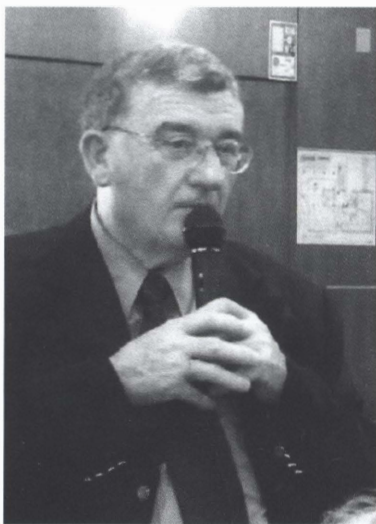
Bogen kan bestilles hos SUFOI ved at bruge kuponen side 23.

Radar-observationer i Frankrig

I denne korte artikel vil jeg redegøre for en hændelse, hvor flere ufoer blev sporet af en militær radar i Frankrig. Begivenheden fandt sted, før jeg dannede GEPAN, men jeg har personligt undersøgt sagen og talt med vidnerne. Hændelsen fandt sted den 14. december 1976 ved Contrexéville (Flyvebase #292), som ligger omkring 60 kilometer syd for byen Nancy i det nordøstlige Frankrig. Radaren registrerede tre ukendte fænomener omkring kl. 2.00 om natten, derefter omkring kl. 3.00 og endelig omkring kl. 3.30 (lokal tid).

Springen af de tre ukendte fænomener skete om natten, hvor civil flytrafik er specielt lav, og hvor militær lufttrafik stort set er ikke-eksisterende. Flyvelederne kender flyveplanerne godt og er bekendt med kursen for alle former for luftfartøjer på deres radarskærme.

Syv flyveledere var vidner. Selv om jeg kender navnet på den ledende flyveleder (som jeg interviewede personligt) og chefen for flyvebasen (som bekræftede kendsgerningerne via en telefonsamtale), har jeg hemmeligholdt deres navne. Al information om sagen blev i øvrigt klassificeret som hemmelig.

Claude Poher er astrofysiker med en 33 år lang karriere inden for det franske rumagentur, CNES. Han oprettede i 1977 GEPAN (Groupe d'Études des Phénomènes Aérospatiaux Nonidentifiés) – en gruppe ansvarlig for undersøgelse af ufo-rapporter. GEPAN fik økonomisk støtte fra CNES.

For at forstå kendsgerningerne må man vide noget om den type radar, der blev brugt i Contrexéville på det pågældende tidspunkt. Denne panoramiske radar har en parabolantenne, som roterer omkring en lodret akse, så den udfører en komplet 360 graders drejning på 10 sekunder. Den parabolformede antenne udsender en smal, men kraftig stråle af mikrobølger, som er smallere i azimut end i højden. Bølgerne bevæger sig væk, men sendes tilbage til antennen, hvis de møder en reflekterende overflade, fx metalbeklædningen på et fly. Antennen udsender kun bølger i et ganske kort øjeblik, hvorefter den skifter til at modtage bølger i stedet for at udsende dem. Radaren pulserer regelmæssigt mellem at udsende og modtage mikrobølger.

Den hastighed, hvormed den modtager de udsendte impulser, såvel som radarens rotationshastighed, er afmålt sådan, at hvert mål bestråles flere gange med mikrobølger, før radaren har roteret så meget, at målet er uden for de udsendte stråler. Det samme mål kan så først blive sporet, når radaren har fuldført en komplet omdrejning 10 sekunder senere. Af denne grund er det område, som radaren dækker, og den tilsluttede elektronik beregnet til at fastholde et mål, som én gang er sporet på radaren, således at man kan holde fast på ekkoet i mindst 10 til 20 omdrejninger (100 til 200 sekunder) for at bestemme målets retning. De ældste markeringer af målet svinder langsomt væk på radarskærmen, så det er muligt ved hjælp af skærmen at bestemme retningen til målet.

Hvert radarekko fremkalder en aflang plet på skærmen. Det afsøgte område er rundt, og på radarskær-

men vil selve antennen altid repræsentere centrum. Med antennen i midten af skærmen vil de forskellige mål fremstå som pletter med forskellige afstande til skærmens centrum proportionalt med afstanden til antennen. En række cirkler på skærmen angiver den nøjagtige afstand til antennen.

Flys retninger ses på skærmen som en linje af pletter – en plet pr. omdrejning af antennen, hvilket vil sige en plet hvert tiende sekund. Målets hastighed kan udregnes både manuelt og elektronisk. Således har et kommercielt jetfly i stor højde en hastighed på ca. 900 km/t, så det vil ændre sin position med 2,5 km (1,3 sømil) i de 10 sekunder, en omdrejning af antennen varer. Dets bane vil på Contrexéville radarskærmen fremstå som en linje af pletter med 1,3 sømils afstand.

Sporing #1 omkring kl. 2.00 om natten

Den første sporing drejede sig om observationen af en hurtig, lineær bevægelse på 180 grader azimut over byen Lyon, som ligger ca. 300 km sydsydvest for radaren. På skærmen sås serien af pletter med en afstand på 10 til 15 sømil, hvilket er yderst unormalt. For at blive opfanget på en sådan afstand må målet have bevæget sig i stor højde på grund af Jordens krumning. Udregninger antydede en højde på 7.000 m. Men selve radaren viste ikke målets højde, da målet ikke havde nogen transponder, og fordi den korte tid, det var på skærmen, ikke gav tid til at lade radarantennen foretage den bevægelse op og ned, som er nødvendig for at måle højden i stedet for kursen.

Flyvelederen observerede denne

AF CLAUDE POHER

usædvanlige bane med en afstand på 10-15 sømil mellem pletterne i stedet for 1-1,5 sømil. Afstanden mellem pletterne var på radarskærmen 10 gange længere end normalt. I 1976 var intet fly i stand til at frembringe en kurs på Contrexéville radaren, hvor de enkelte pletter var så langt fra hinanden, og denne kendsgerning var flyvelederne fuldt bevidste om.

Sporing #2 omkring 3.00 om natten

Den næste begivenhed omkring en time senere viste flere samtidige baner, som var hurtige og lineære og strakte sig over 190 km. Banerne fulgte en vinkel på 120-160 grader fra Pointe de Givet (40 km nord for Charleville-Mézières) med kurs imod Nancy, hvor de pludselig forsvandt. Igen var pletterne på skærmen adskilt med 10-15 sømil, hvilket angav samme hastighed som før. Kvaliteten af sporingen er bedre end ved sporing nr. 1, da Nancy kun er 60 km fra Contrexéville radaren.

Ufoernes bane blev tilbagelagt så hurtigt, at flyvelederne havde problemer med at bestemme målenes nøjagtige kurs og afstand. Ved en sådan hastighed bliver afstanden på 190 km tilbagelagt på 70-100 sekunder, hvilket svarer til 7-10 delvist udviskede pletter på radarskærmen.

Sporing #3 kl. 3.30 om natten

Den sidste begivenhed drejede sig igen om flere samtidige spor, der alle angav en hurtig og lineær bevægelse mellem Reims og Nancy med en vinkel på 100 grader og med 6-7 pletter pr. spor. Denne gang var flyvelederne i stand til for et kort øjeblik at omstille radaren til at måle højden, hvilket viste, at målene bevægede sig i en højde på 10.500 m. Igen var afstanden mellem pletterne 10-15 sømil, så målene bevægede sig med samme hastighed som ved de tidligere observationer.

Målenes hastighed

Under de tre radarobservationer dannede pletterne en bane med 10-15 sømil imellem pletterne. Flyvelederne i Contrexéville var meget sikre på dette: hverken mere eller mindre end 10-15 sømil. Der var syv flyveledere til stede, alle erfarne og professionelle.

Radaren foretager en omdrejning hvert tiende sekund. Dette betyder, at ufo-målene bevægede sig 10-15 sømil på ti sekunder. Det er 1,9 til 2,8 km/s, hvilket antyder, at målene bevægede sig med en hastighed henimod 6.700-10.000 km/t!

Hverken i 1976 eller i dag kan noget fly gøre dette. Dette er overlydshastighed (Mach 5-8), og selv i

en højde på 10.500 m skulle man på jorden stadig kunne høre et enormt overlydsbrag. Men intet blev hørt, hvilket jeg også fik bekræftet igen nem telefonsamtaler med forskellige overvågningsenheder i området.

Mulig identifikation

Flyvelederne i Contrexéville var ufravigelige: Disse målinger var ikke fejl i radaren eller resultatet af atmosfæriske påvirkninger af radaren. Det var ægte mål, som reflekterede mikrobølger, mens de bevægede sig med høj hastighed i stor højde. De forskellige observationer, adskilt af to og en halv time, i løbet af den samme nat udelukkede enhver forklaring, der henviser til meteoror eller nedfald af rumaffald. Målenes hastighed var alt for høj for noget fly, men for lav til at være meteoror eller rumaffald. Endvidere blev ingen raketter opsendt i området denne nat.

På grund af den store afstand mellem ufoer og flyveledere var det ikke muligt at få en visuel bekræftelse af radarmålene.

Kilde:

International UFO Reporter, vol. 29, no. 3/Oversættelse: Peder Schultz

Der er en ufo i mit maleri

Ufoer blev også set af vores forfædre! Dette er en af de typiske påstande, man finder i bøger af Erich von Däniken, Peter Kolosimo og lignende forfattere. Og beviset for det? En masse mærkelige objekter gengivet i malerier af nogen af verdens største kunstnere.

Madonnas rumskib

Et typisk eksempel er *Madonna con Bambino e San Giovannino* (Madonna med Sankt John som Barn), som tilskrives enten Sebastiano Mainardi eller Jacopo del Sellaio. Maleriet er fra slutningen af det femtende århundrede og udstilles nu i Sala d'Ercolo i Palazzo Vecchio, Firenze. Undersøger man det, ser man i den øvre baggrund, bag Madonnaen, en mærkelig

oval form, som hænger frit i luften. Nogle ufologer beskriver det som "et luftbårent objekt, blygrå i farve, hældende skråt til bagbords, bærende en 'kuppel' eller et 'lille tårn', og som åbenbart kan identificeres som en oval-formet, flyvende konstruktion i bevægelse."

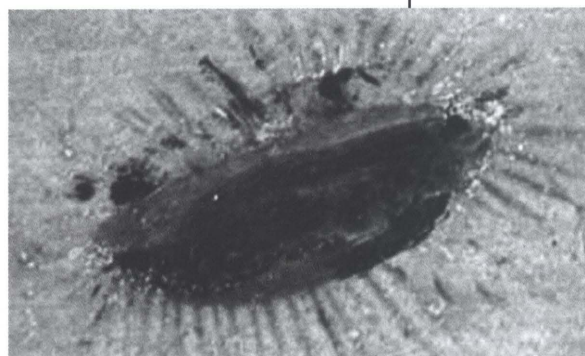
Men for at forstå, hvad dette og andre ældre malerier i virkeligheden gengiver, er det vigtigt at lære, hvordan tidligere tiders kunstnere faktisk arbejdede.

"Ingen af dem, der vælger at se ufoer i malerier," siger den italienske kunstekspert Diego Cuoghi, "forsøger nogensinde at forstå den virkelige symbolisme i de mærkelige ting, man finder i kunsten fra denne periode, og antager dem derfor for at være realistiske skildringer af uidentificerede objekter, som er blevet iagttaget."

Objektet i Mainardis maleri er en "strålende sky". "Dengang," siger Cuoghi, "var motivet for malerier

"Madonna con Bambino e San Giovannino" (Madonna med Sankt John som Barn). Bemærk "objektet" bag madonnaen og manden, der tilsyneladende betragter objektet.

To detaljer fra "Madonna con Bambino e San Giovannino".

næsten udelukkende af religiøs natur, og i tilfældet med 'tilbederne', som Mainardis, forekom der ofte en engel på himlen, eller som nogle apokryfe evangelier udtrykker det: en glødende sky. Et andet eksempel af samme type er *Nativity of Lorenzo Monaco*."

I den højre side af maleriet ses en lille mand, som beskytter sine øjne, mens han kigger imod himlen. Det er et andet typisk element i sådanne malerier. Men denne mand synes ikke at kigge på den strålende sky, men i stedet mod [Jesu] Fødselsstjerne og tre andre små stjerner (eller flammer) yderst til venstre – et symbol på "Madonnaens trefoldige jomfruelighed" (før, under og efter den jomfruelige fødsel).

Crivellis ufoer

I Carlo Crivellis *Annunciazione* (Bebudelse) – et maleri fra 1486 som nu udstilles i National Gallery i London – mener nogen at se en ufo på himlen, og at der fra den går en lysstråle ned og berører Jomfru Marias hoved. Alle de reproduktio-

ner, som bruges til at fremme det mystiske, gengiver detaljerne i en meget ringe kvalitet. Men det burde være nok at besøge galleriet eller kigge på en bedre gengivelse af maleriet for at opdage, at der overhovedet ikke er nogen ufo.

"Det er en hvirvel af engle i skyerne," siger Cuoghi, "en meget almindelig kunstnerisk fremgangsmåde til at vise Guds tilstedeværelse, og det kan ses i mange religiøse malerier fra Middelalderen og Renæssancen, som i Correggios fresko i Parma Kuplen eller i Gustave Dorés kobberstik af Canto XXI fra Dantes *Paradiso* i hans værk *Den Guddommelige Komædie*, men først og fremmest i de fleste gengivelser af Bebudelsen og Kristi dåb."

Et andet maleri af Crivelli, *Madonna con Bambino* (Madonna med Barn) ved Pinacoteca ved Ancona, bliver af nogle anset for at vise "objekter meget lig moderne atommissiler parat til affyring!"

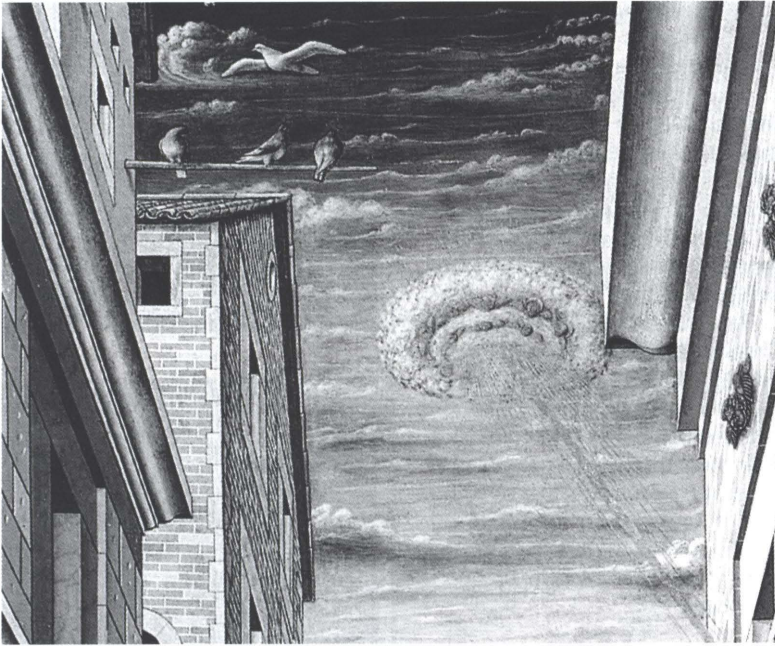
Men de, der fremsætter sådanne påstande, har aldrig givet sig tid til at researche i kunstnerens liv, hans arbejde, eller det sted hvor maleriet

oprindeligt blev udstillet. Det ville være nok blot at sammenligne med andre malerier af samme kunstner for at slå fast, at "missilerne" faktisk er spir og klokketårne, som dem der forekommer i næsten alle Crivellis malerier. Man kan ikke blot give en moderne fortolkning af begivenheder og afbildninger uden for deres oprindelige sammenhæng.

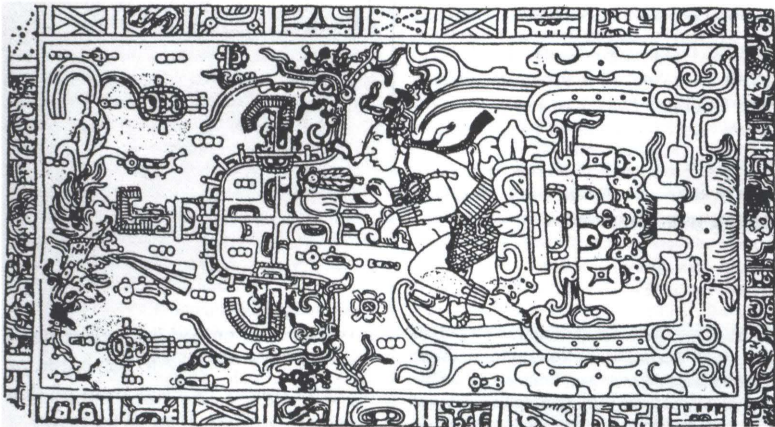
Skeptisk set

"Annunciazione"
(Bebudelse) af
Carlo Crivelli
(1430-1495).
Bemærk "ufoen"
øverst til venstre.

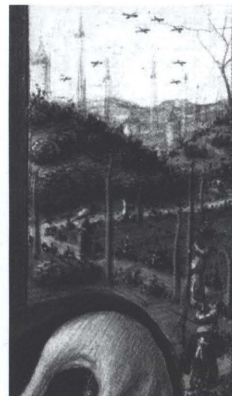
"Ufoen" på Crivellis maleri er i virkeligheden en hvirvel af engle.

Et andet eksempel på fortolkning af begivenheder og afbildninger uden for deres oprindelige sammenhæng er det berømte relief på sarkofagflåget i Palenque, som ifølge von Däniken og andre viser en astronaut, men i virkeligheden er en afbildning af mayakongen Pakal.

"Madonna con Bambino" (Madonna med Barn) med en detalje, som fortolkes som atommissiler!

Gustave Dorés kobberstik af Canto XXI fra Dantes "Paradiso".

Guds sputnik

Santissima Trinità (Den Hellige Treenighed) af Bonaventura Salimbeni (1595), som nu befinder sig i St. Peters Basilika i Montalcino, er et af de mest berømte malerier, som gengiver en "ufo". Det mystiske "kugleformede objekt med antenner", som dukker op mellem Kristus og Gud, har man tit refereret til som "Montalcinos sputnik" på grund af dets lighed med den gamle sovjetiske satellit.

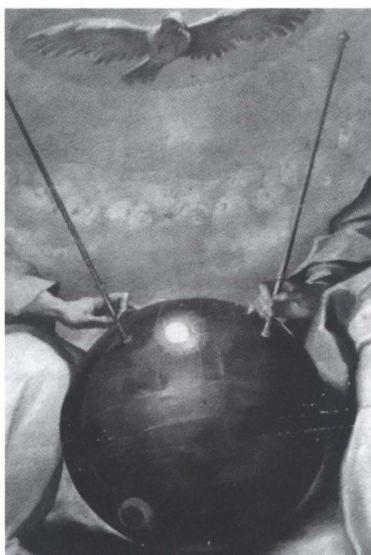
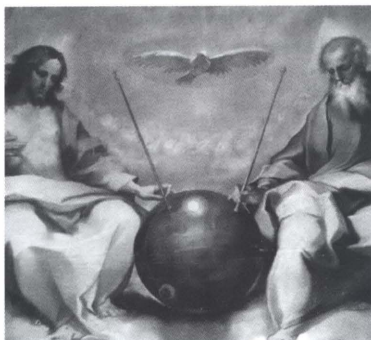
Men sandheden er, at globen repræsenterer Skabelsen med Solen øverst og Månen nedenfor til venstre (nogle fortolker det som et periskop på satellitten). Faktisk er "antenne" to sceptre, som holdes af hhv. Kristus og Gud.

Den samme type astronomiske afbildning af Skabelsens Globe genfindes i et maleri af Pieter Coecke, som gengiver Treenigheden og nu udstilles på Prados Museum i Madrid. Også her er det muligt at se Solen og Jorden med en kegle af skygge og med Månen som det mindste objekt nedenunder.

Fredelige spir og klokketårne kan udlægges om truende atommissiler.

Detaljer fra
"Santissima
Trinità" (Den Hel-
lige Treenighed) af
Bonaventura Sa-
limbeni (1595).

Endnu en afbild-
ning af Skabelsens
Globe.

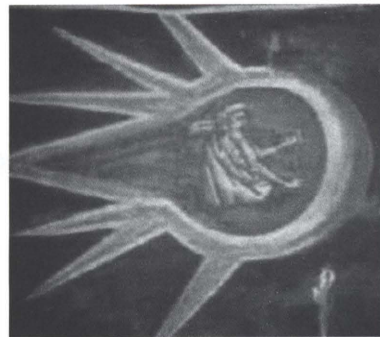

"Gengivelsen af Solen og Månen," fortsætter Diego Cuoghi, "har jævnligt misledt nogle ufologer, som komplet har misforstået meningen. Således viser fx de fleste malerier af korsfæstelsen og mosaikker i byzantinsk stil de samme mærkelige 'objekter' på begge sider af korset: Solen og Månen – ofte repræsenteret som et menneskeligt ansigt eller figur."

Et eksempel på dette er freskoen "Kristi Korsfæstelse" fra det sjette århundrede, som man finder på væggen i Visoki Decani Klosteret i Kosovo. Nogle har tolket Solen og Månen som "rumskibe med en besætning". "Kun de, der ikke kender til den kunstneriske symbolisme fra denne tid," siger Cuoghi, "kan finde på at påstå, at disse er mystiske elementer."

Den flyvende hat

I Paolo Uccellos *Tebaide* (også kendt som *Scene di Vita Ermetica*, eller "Scener fra Livet i et Kloster"), som hænger i Gallerie dell'Accademia i Firenze, hævder nogen at se "et objekt som en tallerken, hængende frit i luften og

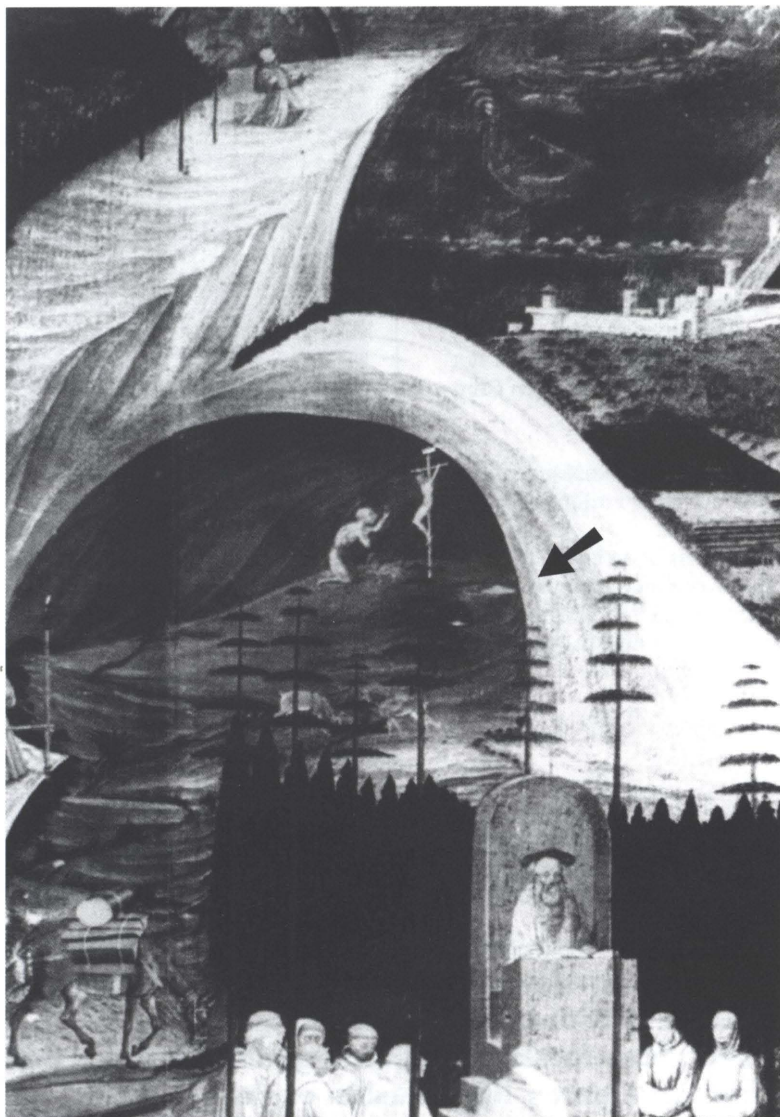

"Rumskibene" i Visoki Decani Klosteret i Kosovo.

forsynet med en rød kuppelformet overbygning. Den røde farve gør, at objektet træder tydeligt frem på den mørke baggrund. Den dynamiske bevægelse af et flyvende objekt gengives ved hjælp af lette, røde penselstrøg, som giver en effekt af en hurtig drejning."

Man kan ikke lade være med at smile ad en sådan beskrivelse. Når man ser hele maleriet (og ikke kun zoomer ind på det røde objekt) er det ganske klart, at objektet befinder sig inde i en hule, som er i området neden under korsfæstelsen, og at det i virkeligheden er en stor rød hat, som tilhører St. Jerome, der beder foran den korsfæstede Kristus.

Den første, der skrev om St. Jerome, var Giovanni di Andrea fra Bologna, og i hans værker tager legenderne overhånd over de historiske kendsgerninger. Denne forfatter gav præcise detaljer om, hvordan kunstnere skulle afbilde helgenen: "Cum capello, quo nun cardinales utuntur, deposito, et leone mansueto". (Med en hat af den type der stadig er på mode blandt kardinaler, placeret på jorden som udtryk for den ydmyge holdning hos St. Jerome, der udtrykker en undskyld-

Udsnit af Paolo Uccello's "Tebaide". Ved pilen skimtes "den flyvende tallerken".

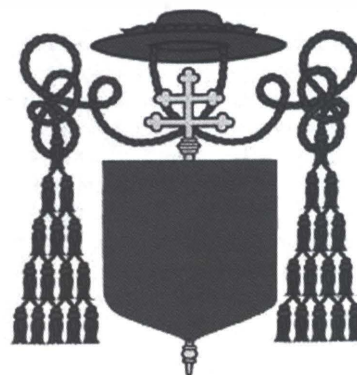
Hatten bliver lidt tydeligere på en kraftig forstørrelse. Se nederst til højre.

ning for ikke at handle). Den pågældende hat er med på forskellige gengivelser af helgenen.

Ufo-invasion

Der findes to andre berømte malerier, som siges at gengive ufoer. Det ene er "Jesu Døb" af Aert DeGel-

der. Maleriet befinder sig i dag på Fitzwilliam Museum i Cambridge, og en ufo lyser ned fra en position over Kristi døb. Faktisk er "tingen" på himlen ikke en flyvende tallerken, men en cirkel af lys med en due inden i, hvilket er en typisk gengivelse af Helligånden. Scenen gengiver nøjagtig evangeliernes be-

På dette våbenskjold ses kardinalhatten, der er gengivet i Paolo Uccello's "Tebaide".

skrivelse og findes på mange andre malerier fra samme tid.

Det andet ufologiske maleri er *Miracolo della neve* (Sneens Mirakel) af Masolino Da Panicale, malet i 1428 og nu udstillet på Museo Nazionale di Capodimonte i Napoli. Her kan fortalerne for det mystiske se en "ufo-invasion" på himlen. Men de linseformede skyer er ikke så ualmindelige i kunstværker fra det femtende århundrede.

"Det er en ikke-realistisk måde at gengive skyer på," siger Cuoghi, "en sådan ikke-realisme ses i hel- lig kunst i den første halvdel af det femtende århundrede."

Hvad angår den begivenhed, som maleriet gengiver – et snefald i august – så kan det selvfølgelig ses som en ekstraordinær begivenhed, men ikke en umulig en. Ekstraordinære atmosfæriske begivenheder af denne type er nogle gange registreret i Italien. Snefald uden for sæsonen fandt sted på søsiden af Calabria den 12. maj 1755; i Luni-giana den 1. juli 1756; i Bologna den 1. juni 1481 og for nylig i Prato den 5. august 2000. Erindringerne om sådanne ekstraordinære begivenheder kan let sive ned gennem århundrederne og få tillagt detaljer og omstændigheder og på denne måde blive omdannet til "sneens mirakel".

Aliens overalt!

"De metoder, der bruges af de såkaldte ufo-jægere," konkluderer Cuoghi, "kræver overhovedet ingen viden om kunsthistorie. Alt, hvad man behøver, er at tage en bog med reproduktioner af malerier – helst hvis de stammer fra før det syttende århundrede – og forsøge at finde hvert lille objekt, der er linseformet. På denne måde vil man ikke få pro-

blemer med at lokalisere elementer, som forekommer bizarre og uden for sammenhængen. Nu behøver man så blot at påstå, at disse objekter er uforenelige med tiden, stedet og kunstværkets kontekst, og så kan man let klassificere dem som 'fremmede' eller 'uidentificerede'. Og nu kan man så kalde sig selv en 'historisk ufo ekspert!'”

Kilde:

Skeptical Inquirer, maj/juni 2005/
Oversættelse: Peder Schultz

Massimo Polidoro studerer paranormale fænomener, er forfatter og forelæser samt grundlægger og leder af det italienske, skeptisk orienterede CICAP. Hans hjemmeside er www.massimopolidoro.com

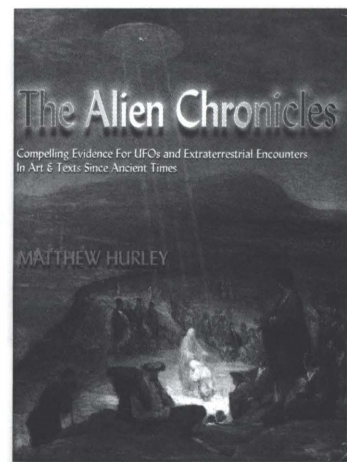
Læs mere

Diego Cuoghis flotte hjemmeside med et detaljeret studie af ufoer i antikke malerier findes på: www.sprezzatura.it/Arte/Arte_UFO_eng.htm

Matthew Hurley har en tilsvarende meget positivt indstillet hjemmeside om emnet på: www.ufoartwork.com/
- ligesom han har skrevet en flot bog om emnet: "The Alien Chronicles".

Matthew Hurley konkluderer i kapitlet om ufoer i religiøs, vesteuropæisk kunst:

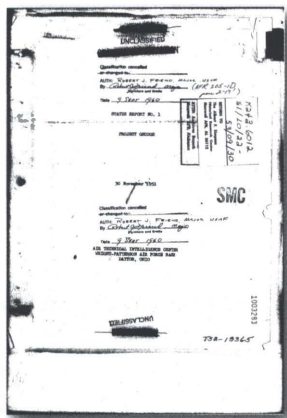
"...Hvis disse billeder af ufoer ikke er personlige observationer nedfældet på lærred og gobeliner, kan de så stamme fra vores kol-

lektive underbevidsthed, sådan som Jung påstod? Ét scenarie er, at kunstnerne observerede ufoer og ønskede at gengive dem i deres værker til glæde for kommende generationer..."

Ufo-arkiv online

Indtil i dag har adgangen til det amerikanske flyvevåbens ufo-arkiv været en fornøjelse for de få udvalgte: de forskere, som var i stand til at købe den dyre samling af mikrofilm fra Nationalarkivet (National Archives, NARA), eller som kunne udføre deres forskning i fjerntliggende arkiver på regeringskontorer. Men takket være en ny hjemmeside er der nu gratis adgang til tusindvis af sider fra flyvevåbnets ufo-arkiv. Alle interesserede kan læse dokumenterne ved at besøge Blue Book Archive på adressen: www.bluebookarchive.org

I alt 12.618 rapporter blev indsamlet af det amerikanske flyvevåben på 22 år. Heraf forblev 701 uopklarede, dvs. blev kategoriseret som rapporter om UFO'er (Uidentificerede Flyvende Objekter).

For at gøre adgangen til dokumenterne så nem som muligt, ligger alle dokumenter i pdf-format. Det forbedrer dokumenternes læsbarhed samtidig med, at de bliver lettere at printe og udveksle med andre via e-mail.

På nuværende tidspunkt indeholder Blue Book Archive mere end 18.000 sider, hvilket udgør omkring 10 % af Nationalarkivets 94 ruller mikrofilm fra Blue Book. Hver filmrulle indeholder ca. 1.000 sider. Takket være hjælp fra samarbejdspartnere i Italien, Sverige og USA bliver der konstant lagt nye ruller ud på nettet. Med tiden vil Blue Book Archive også omfatte mikrofilm fra Project Sign og mikrofilm fra det for nyligt opdagede og uredigerede Blue Book arkiv på Maxwell Air Force Base.

Det er håbet, at når adgangen til mikrofilmene bliver gjort lettere, vil en ny generation af akademikere gå i gang med seriøs ufo-forskning.

Bag den nye hjemmeside står William M. Wise, Jan Aldrich, Brad Sparks og Tom Tulien. De bakkes op af medlemmer fra de amerikanske organisationer Project 1947 og Sign Historical Group samt af Archives for UFO Research i Sverige og CISU i Italien.

Blue Book Archive modtager støtte til projektet på deres hjemmeside og ved salg af cd-rom'er med mikrofilm-scanninger.

Blue Book Archive:
www.bluebookarchive.org

Ufoer bør engagere politikerne

Det svenske dagblad *Aftonbladet* havde i foråret en afstemning blandt læsere af den elektroniske udgave af bladet. Læserne kunne stemme om, hvem de helst vil have til at skrive en artikel i bladet om et bestemt emne. Clas Svahn, formand for UFO-Sverige, vandt afstemningen den ene uge.

Anna Hedborg, der er generaldirektør på Skatteverket, kunne skrive om emnet "Derfor vil jeg ikke stemme for Skandia-Ramqvist". Lottie Knutson, der er informationsdirektør i rejsebureauet Fritidsresor, kunne skrive om emnet "Det sted vil jeg ikke rejse til" – et emne, der måske nok kunne være interessant at stifte bekendtskab med. Og endelig kunne Clas Svahn, der er formand for vor søsterorganisation, UFO-Sverige, skrive om emnet "Hvad regeringen bør gøre for ufo-forskningen".

Clas Svahn vandt afstemningen og fik i alt 2.292 stemmer svarende til 42,1 % af de afgivne stemmer. Der var blevet afgivet i alt 5.455 stemmer, da afstemningen var overstået i april måned.

UFO-Nyt har spurgt Clas Svahn, hvad han mener, den svenske regering bør gøre for ufo-forskningen:

"Det er ukendskab til, hvad ufoer i virkeligheden er, der holder os tilbage," siger Clas Svahn og spørger: "Er ufoer i det hele taget et politisk spørgsmål?"

"Man skulle måske i stedet spørge: Er det interessant, at hver 4. svensker tror, at vi har haft besøg af væsener fra det ydre rum?" Clas Svahn henviser her til en undersøgelse foretaget af religionssociologen Ulf Sjödin i 1995.

"Hver dag ser 10 personer i Sverige noget på himlen, som de ikke forstår eller kan identificere. Mindst én af dem kontakter UFO-Sverige. Hver dag, år efter år, siden 1970. En del af dem er piloter inden for det svenske forsvar, medens andre er arbejdsløse. Kvinder, mænd, teenagere og børn. Alle vil de bare gerne have at vide, hvad de har set."

Stor vidensbase

"UFO-Sveriges arbejde bygger på frivillig arbejdskraft uden offentlige tilskud, og sådan har det været i 35 år nu. Vi lytter, interviewer og besøger observationssteder, dokumenterer, publicerer og arkiverer. I tidens

løb har vi opbygget en vidensbase om menneskelig opfattelsesevne, usædvanlige fænomener og mistolkninger af naturfænomener. Desuden har vi opbygget verdens største ufo-arkiv, Arkivet för UFO-forskning (www.afu.se), samt kontakter til universiteter og militære instanser – kontakter der er unikke.

Hele denne omfattende virksomhed omfatter foredrag, egen kursusvirksomhed og hundredvis af timers hjælp til massemedier og til elever lige fra grundskolen til universitetsniveau med facts og kommentarer. Alt dette sker for egne midler og udelukkende i vor fritid. Vi er helt enkelt en særdeles aktiv del af svensk folkeoplysningsbevægelse," påpeger Clas Svahn og fortsætter:

"UFO-Sverige kan beskrives som en kombination af unge forskere og andre interesserede, der tager sig af såvel fysiske fænomener som indre oplevelser. Et af vore formål er at indsamle og analysere en folkløstisk kulturarv af beretninger, som ellers går tabt."

Møde med Forsvaret

"Et af de få rigsdagsmedlemmer, som engagerede sig i ufo-spørgsmålet, var Anders Gernandt fra Centerpartiet, tidligere testpilot og rigdagsmand gennem længere tid. I 1970'erne arrangerede han således et møde mellem repræsentanter for svenske ufo-organisationer og det svenske forsvars øverstbefalende Stig Synnergren.

Men i de fleste tilfælde har svenske rigsdagsmedlemmer haft svært ved at skelne mellem især begreberne ufo og flyvende talerker (forstået som rumskibe fra andre planeter). Statsminister Göran Persson erklærede således i februar 1997 i et svarbrev til en skoleklasse, at han hverken troede på ufoer eller besøg fra rummet.

Større forståelse for, hvad UFO-Sveriges arbejde handler om, viste partilederen Olof Johansson (C)

som i et brev varmt takkede organisationen for, som han beskrev det, 'en vigtig demokratisk renholdelse', siden UFO-Sverige havde afsløret flere svindlere og en person med nazistisk baggrund," fortæller Clas Svahn.

Pris fra National Geographic

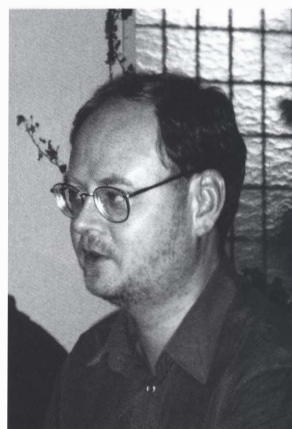
"Efterspørgslen på det arbejde, vi beskæftiger os med, er meget stor – et seriøst og objektivt arbejde, som interesserer mange mennesker. For nogle måneder siden modtog vi således en økonomisk anerkendelse fra tv-stationen National Geographic Channel som bevis netop på dette.

Det, som svensk ufo-forskning har brug for, er ressourcer, der kan intensivere vort arbejde rent kvalitetsmæssigt med flere formål:

- At kunne foretage endnu bedre undersøgelser af indkomne rapporter
- At kunne foretage historisk forskning i militære og civile arkiver
- At publicere og informere om, hvad vi kommer frem til.

På denne måde kan folk få svar på deres spørgsmål, myter kan få deres forklaring, og debatten kan komme til at handle om viden i stedet for tro.

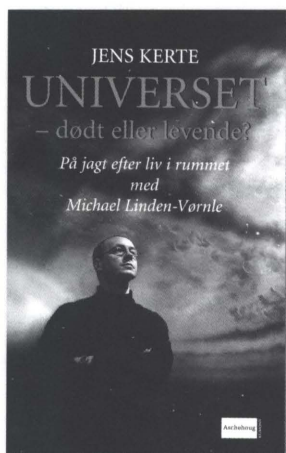
Spørgsmål, der så stærkt påvirker vor måde at se verden på, bør også engagere politikere," slutter Clas Svahn. □

AF OLE
HENNINGSEN

Clas Svahn, formand for UFO-Sverige.
(Foto: Ole Henningsen)

NYHED

Universet - dødt eller levende?

"Det vigtige er, at vi søger efter liv i rummet, og at vi fortsætter med at gøre det. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan lære mere om både os selv og universets indretning," siger astrofysikeren Michael Linden-Vørnle.

I Jens Kertes nye interviewbog afsøger Michael Linden-Vørnle hver en afkrog af kosmos i fortid, nutid og fremtid for alt, hvad der rører på sig af såvel mulig som umulig biologi og intelligens.

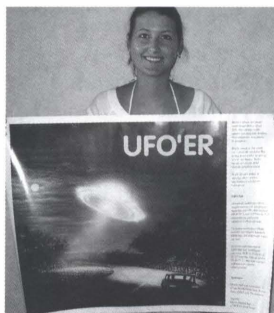
Læs de 221 velskrevne sider ved at bestille bogen på kuponen side 23.
Pris **kr. 249,00**

Forårs- rengøring

Vi har ryddet op i et af foreningens arkiver og fundet en masse godbidder: Sjældne årgange af *UFO-Nyt*, for længst udsolgte danske ufo-bøger og et par eksemplarer af den filmplakat, som blev produceret, da filmen "Nærkontakt af Tredie Grad" havde premiere i Danmark i slutningen af 1970'erne.

Alle materialerne sættes nu til salg, og en komplet liste ses på bestillingskuponen side 23. Men vær hurtig! Flere af bøgerne og de fleste gamle årgange af *UFO-Nyt* har vi kun 1 ex. af!

Bemærk, at da både blade og bøger er gamle, kan sider være gulnede, have æselører o.lign.

Denne plakater er i formatet 80 x 60 cm og fremstillet til SUFOI's 40 års jubilæum. Prisen er kr. 40,00.

Denne originale filmplakat er i formatet 80 x 120 cm og koster kr. 100,00.

Giv et bud på UFO-Nyt komplet!

Det er lykkedes os at samle **et komplet sæt** af *UFO-Nyt* fra november 1958 til og med *UFO-Nyt* 2004. Enkelte af de første numre findes kun som fotokopi. Du kan sikre dig denne unikke samling ved at sende dit bud til *UFO-Nyt*s redaktør Kim Møller Hansen på adressen: Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. Eller på e-mail: kim_moeller_hansen@gyldendal.dk. Samlingen går til den læser, som giver det højeste bud **over kr. 2.200,00**. Hver læser må indsende ét bud, og det skal være Kim Møller Hansen i hænde **senest 1. oktober 2005**. Årgangene sælges kun samlet, og portoen er betalt.

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer og send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derofter fremsendes faktura.

Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

☐ UFO-Nyt nov. 1958-59..... kr. 120,00	☐ Kim Møller Hansen:
☐ UFO-Nyt 1960..... kr. 115,00	<i>Bortført – Travis Walton Sagen</i> , 65 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1961..... kr. 115,00	☐ Kim Møller Hansen: <i>UFO Sløring</i> , 70 sider..... kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1962..... kr. 115,00	☐ Kim Møller Hansen: <i>Piloter ser UFO'er</i> ,
☐ UFO-Nyt 1963..... kr. 115,00	72 sider..... kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1964..... kr. 115,00	☐ Studiekredsheftet – <i>Orientering om emnet</i>
☐ UFO-Nyt 1965..... kr. 115,00	<i>ufo'er</i> , 3. udgave, 28 sider..... kr. 15,00
☐ UFO-Nyt 1966..... kr. 110,00	☐ John Keel: <i>UFO-sagen er mere end</i>
☐ UFO-Nyt 1967..... kr. 110,00	<i>observationer</i> , 38 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1968..... kr. 110,00	☐ Birgit Thiede: <i>Jordiske flyvende tallerkener</i> ,
☐ UFO-Nyt 1969..... kr. 110,00	50 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1970..... kr. 105,00	☐ Poul M. Frederiksen: <i>Videnskaben og</i>
☐ UFO-Nyt 1971..... kr. 105,00	<i>folkets øjne</i> , 268 sider..... kr. 70,00
☐ UFO-Nyt 1972..... kr. 105,00	☐ <i>UFO og videnskaben</i> , 131 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1973..... kr. 105,00	☐ <i>UFOs i fokus</i> , 180 sider..... kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1974..... kr. 105,00	☐ Pedersen & Kjems:
☐ UFO-Nyt 1975..... kr. 105,00	<i>UFO-orientering</i> (1969), 120 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1976..... kr. 105,00	☐ <i>UFO-orientering</i> (1966), 60 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1977..... kr. 105,00	☐ <i>UFO-billedhefte</i> (1966), 40 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1978..... kr. 105,00	☐ Olavo T. Fontes: <i>Trinidad observationerne</i> ,
☐ UFO-Nyt 1979..... kr. 105,00	30 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1980..... kr. 100,00	☐ McDonald: <i>UFO'er – det største</i>
☐ UFO-Nyt 1981..... kr. 100,00	<i>videnskabelige problem i vor tid?</i> 64 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1982..... kr. 100,00	☐ Edward J. Ruppelt: <i>Mantell-sagen</i> , 12 sider..... kr. 10,00
☐ UFO-Nyt 1983..... kr. 100,00	☐ Sherman J. Larsen: <i>UFO'er tæt på</i> , 92 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1984..... kr. 100,00	☐ Klaus Aarsleff: <i>Det magiske menneske</i> ,
☐ UFO-Nyt 1985..... kr. 100,00	91 sider..... kr. 30,00
☐ UFO-Nyt 1986..... kr. 100,00	☐ Åge Skjeldborg: <i>På sporet af ufonauten</i> ,
☐ UFO-Nyt 1987..... kr. 100,00	288 sider..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1988..... kr. 100,00	☐ Frank Edwards: <i>Flyvende tallerkener</i>
☐ UFO-Nyt 1989..... kr. 100,00	– <i>En alvorlig sag</i> , 248 sider..... kr. 50,00
☐ UFO-Nyt 1990..... kr. 95,00	
☐ UFO-Nyt 1991..... kr. 95,00	PLAKATER
☐ UFO-Nyt 1992..... kr. 95,00	☐ Plakat. <i>UFO'er</i> , farve, 80 x 60 cm..... kr. 40,00
☐ UFO-Nyt 1993..... kr. 95,00	☐ Filmplakat. <i>Nærkontakt af Tredie Grad</i> ,
☐ Det Ukendte 1. årgang (1978-79), 6 numre..... kr. 120,00	farve, 80 x 120 cm..... kr. 100,00
☐ Det Ukendte 2. årgang (1979-80) 6 numre..... kr. 120,00	
☐ Willy Wegner: <i>Dansk UFO-Litteratur</i>	NYHED
1946-1970, 273 sider..... kr. 129,00	☐ Jens Kerte: <i>Universet – dødt eller levende?</i>
☐ Willy Wegner: <i>Dansk UFO-Litteratur</i>	221 sider..... kr. 249,00
1971-1979, 295 sider..... kr. 100,00	
☐ Willy Wegner: <i>UFO-landinger</i>	GRATIS
<i>i Danmark</i> , 111 sider..... kr. 20,00	☐ <i>Når du ser et stjernesud – guide til identificering af</i>
☐ Willy Wegner: <i>Ufonauter</i> , 20 sider..... kr. 15,00	<i>himmels fænomener</i>
☐ Per Andersen: <i>Cheops</i> ,	
<i>Pi og Talmanipulationer</i> ,	Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedi-
40 sider..... kr. 20,00	tion. Alle priser er inkl. moms.
☐ Per Andersen: <i>Projekt UFODATA</i> , 38 sider..... kr. 20,00	
☐ Per Andersen: <i>Tidsloven</i> .	
<i>UFO-fænomenets tidsfordeling</i> , 46 sider..... kr. 30,00	
☐ Kim Møller Hansen:	
<i>UFO'er over New Zealand</i> , 71 sider..... kr. 40,00	

SUFOI
Posekærvej 42
6200 Aabenraa

PP DANMARK

AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköping

AFU

NORRKÖPING
Sweden

Orange lys lavt over København

Fra en kvindelig journalist bosiddende i København har vi modtaget en interessant beretning fra den 30. juni 2005. Observatøren bor i en lejlighed på 4. sal på Christianshavn. I indberetningen til Skandinavisk UFO Information på www.ufo.dk fortæller hun, at hun var kommet sent hjem – efter at have været på arbejde – da hun ved 01.15-tiden gik ud på sin altan. Her fik hun øje på et orange lys, som svævede hen over himlen i en højde, som hun anslår til 30-40 meter. I rapporten skriver hun:

”Genstanden var på størrelse med en fodbold, muligvis større, hvis jeg havde været en meter fra den. Den skinnede med et kraftigt rødorange lys, som gav den form som en såkaldt morgenstjerne eller julestjerne, dvs. takket.

Den bevægede sig stille og lydløst op ad gaden, passerede mig og fortsatte ud over Københavns havn. Hastigheden var ca. 15 km i timen.

Da den var omkring Kongens Nytorv, ændrede den stille kurs mod vest. I samme øjeblik kom en magen til fra samme sydøstlige retning, og den opførte sig helt identisk med den første hvad angår højde, hastighed, lysstyrke, stilhed og kurs. Den fulgte nøjagtig samme bane som den første. Begge ’ufoerne’ var meget smukke. De var tydeligvis sammen.

Her er ikke tale om fejlobservationer af meteoror. De flyver ikke så langsomt eller så langt nede – i så fald ville København have ligget i ruiner. Det var heller ikke nødblus. De bevæger sig højt oppe på himlen, hvorefter de falder.

De to ufoer fløj horisontalt i samme højde over København, mens jeg kunne følge dem. (...) det er 100 pct. sikkert, at genstandene var helt lydløse. Det kan heller ikke have været balloner. Hvis de havde haft motor, ville jeg have hørt det, og hvis de bare var fyldt op med helium og en brænder, ville de ikke kunne holde så steady en kurs, men ville være blevet rusket i af vinden. De blev helt klart drevet frem af noget hidtil ukendt. Og jeg er ikke Christianshavns landsbytosse.

En ildkugle eller kuglelyn kan heller ikke bevæge sig så determineret, dvs. følge en helt fastlagt kurs, hvori der indgår et sving til venstre, som ligeledes blev udført ens.”

I skrivende stund har henvendelser til Flyvertaktisk Kommando i Karup samt myndighederne i Københavns Lufthavn ikke bragt nyt frem, der kan identificere de observerede lys.

Læs flere observationsberetninger på SUFOI's hjemmeside:
www.ufo.dk